

[Indenrigsministeren.]
 maatte vise sig, at de af det ærede Medlem Hr. Einer Jensen omtalte Regler i afvigte Vinter har virket uheldigt derved, at de i dem indeholdte Fordringer med Hensyn til Adgangen til at aabne Krisekasser har bevirket i Almindelighed, at saadan Aabning ikke har kunnet finde Sted i Fag, indenfor hvilke Arbejdsløsheden ikke har været fuldkommen overvældende, saa bør Ændringer af Reglerne ske. Jeg har i Udvalget erklæret mig rede til at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse i Tiden mellem denne og den kommende Rigsdagsamling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 112 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1927 til 31. Marts 1928.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6140).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Pinholt: Paa Grund af den fremrykkede Tid, og da jeg har forstaaet, at man ønsker at føre Forhandlingerne om dette Lovforslag til Ende i dette Møde, skal jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger.

Det tør nok siges, at man rundt om i Landet i alle Befolkningslag ser hen til at faa nedbragt de offentlige Udgifter saa stærkt som muligt. Der er et over hele Landet udbredt Ønske om, at man skal faa de offentlige Udgifter indskrænket i et saadant Omfang, at Erhvervene derigennem kan blive lettet, og jeg tror, at Bestræbelserne i denne Retning i alt Fald i de sidste Aar har baaret Frugt. Dersom man ser paa

Statens Driftsudgifter paa §§ 8—25 for Finansaaret 1926—27, saa vil man se, at de var 361,8 Mill. Kr. For 1927—28 var de 327,3 Mill. Kr. — hvortil ganske vist ved Tillægsbevillingsloven er kommet en Forøgelse —, og for 1928—29 er der bevilget 319,4 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at der faktisk er sket en væsentlig Nedgang i de offentlige Udgifter, og samtidig hermed er der indtraadt en Lettelse i de Skattebeløb, som svares. I 1926—27 var de Skatter og Afgifter, der opføres paa § 5, 384,5 Mill. Kr. For 1927—28 er det tilsvarende Beløb beregnet til 348,3 Mill. Kr.; der er altsaa en Nedgang paa 36 Mill. Kr. For 1928—29 er den bevilgede Indtægt ved Skatter og Afgifter 319,4 Mill. Kr. Der er altsaa en Nedgang paa ca. 27 Mill. Kr., men denne Nedgang vil dog blive noget formindsket, idet man maa regne med, at den nys vedtagne Toldlov vil forøge Skatten med ca. 4 Mill. Kr. Det tør da vel siges, at ikke alene er Skattebeløbet blevet formindsket, men at ogsaa det Tryk, som Skatterne lægger paa Befolkningen, er blevet noget lettet. Man maa her huske bl. a., at Stempelskat-terne og Formueskatten paa Formuer, som giver en mindre Afkastning, er blevet formindsket.

Det er blevet sagt, at Regeringens Bestræbelser for at formindskede Statsudgifterne er navnlig gaaet ud over de sociale Udgifter, som er blevet stærkt reduceret. Jeg mener ikke, at dette er rigtigt. Vel er der sket i de sidste Aar en Nedgang i de sociale Udgifter, men det er ikke en Nedgang, som henset til disse Udgifters Størrelse før Krigsperioden kan siges at være stor eller overhovedet af en saadan Beskaffenhed, at den kan kaldes uberettiget. I 1913—14 var Udgiften paa Indenrigsministeriets Budget til Forsikring og Forsørgelse af ubemidlede 10,9 Mill. Kr. Betragter man nu Udgifterne til de samme sociale Formaal i de sidste Aar, og ser man bort fra, at Staten nu ifølge Aldersrenteloven refunderer $\frac{1}{12}$ mere af Udgiften til de gamle, end den gjorde, da vi havde Alderdomsunderstøttelsesloven, vil man se, at disse Udgifter i Aaret 1926—27 beløb sig til 61,9 Mill. Kr. For 1927—28 er de beregnet til 59,8 Mill. Kr. og endelig for 1928—29 til 57 Mill. Kr. Og hvis man regner med samtlige sociale Udgifter og altsaa medtager Invalidrenten og andre